

کودکان گلشهری در افتتاحیه بخش کودک و نوجوان نشریه محلی «گل شهر» هنر آفرینی کردند

## قصه‌های کاغذی در محله شهید آوینی

عیدگاه

همچنین از اینکه می‌توانم خودم را با بچه‌ها یکسان ببینم و گاهی به دوران کودکی خود برمی‌گردم و خاطرات برایم زنده می‌شود، لذت می‌برم.

### ● اوقات خوش کودکی

محبابه احمدی سیزده ساله است و در کلاس هفتم درس می‌خواند. او همراه عمه و برادرش به برنامه آمده است و مشغول درست کردن یک گل زیباست و نظر خودش را درباره این دوره می‌گوید. این‌گونه بیان می‌کند: من از طریق عمه ام از این برنامه مطلع شدم. در اینجا نقاشی کشیدم و کار دستی درست کردم. وقتی می‌بینم بزرگ‌ترها به بازی ما کودکان نگاه می‌کنند، می‌فهمم کودک بودن، فرصت بزرگی است که اکنون آن را داریم.

سبحان جعفری یازده ساله که کلاس پنجم را تمام کرده، پسر بازیگوش و باادبی است که درباره برنامه می‌گوید: برنامه قصه‌های کاغذی خیلی مفید است و فعالیت‌های متنوعی انجام می‌دهیم؛ مثلاً با کمک دوست‌هایم نقاشی یک هندوانه خندان را کشیدم و با آموزش مربی‌ها قورباغه کاغذی و اژدهای کاغذی درست کردم. ساعت حدود ۷ عصر و برنامه روزه پایان است؛ برای پایان این روز شاد، مهمانان و همراهانمان به دعوت مدیر بازار بزرگ ملل به تماشای رایگان یک فیلم طنز در پردیس سینما بازار مهمان می‌شوند.

را دارد. او می‌گوید: قصه‌های کاغذی، طرحی است که توسط صد بچه غلامحسین زاده و مرجان حسین زاده، دو هنرمند گلشهری، به نشریه محلی گل شهر ارائه شد و در سه بخش داستان نویسی، نقاشی با مداد رنگی و ساخت کار دستی با استفاده از هنر کاغذ و تازدن آن، به منظور استعداد یابی و شناخت ظرفیت‌های محلی با حضور کودکان و نوجوانان و همیاری جمعی از فعالان اجتماعی برگزار می‌شود. انسیه درباره حس خوب کار با بچه‌ها می‌گوید: با شرکت در این برنامه احساس خوبی دارم. کار با بچه‌های این محدوده و محله را خیلی دوست دارم؛ چون آن‌ها خیلی زود با دیگران ارتباط برقرار می‌کنند و دوست دارند کارهای جدید را یاد بگیرند.

مرضیه میرزاپور در طبقه ششم بازار بزرگ ملل در محله شهید آوینی شور و حال عجیبی به پا کرد. کودکان و نوجوانان گلشهری دور هم جمع شده‌اند تا در کنار هم لحظه‌های خوشی بسازند. بچه‌ها کلاه‌های رنگی روی سر گذاشته‌اند که نمای دل‌نشین به برنامه داده است. شور و شوق کودکان حاضر در برنامه، فضا را پر کرده و انرژی در سالن موج می‌زند. برخی از خانواده‌ها که در کنار فرزندشان نشسته‌اند، لبخندی به لب دارند و از این شادی سهم می‌برند. هفته گذشته به مناسبت افتتاحیه بخش کودک و نوجوان نشریه محلی «گل شهر» و هفته خانواده، به همت مسئولان بازار بزرگ ملل، بنیاد فرهنگی اجتماعی افغانستانی‌های مقیم جمهوری اسلامی ایران و این نشریه محلی، برنامه «قصه‌های کاغذی» برای کودکان و نوجوانان برگزار شد. این برنامه با استقبال کودکان و نوجوانان گلشهری همراه بود.

### ● شناخت ظرفیت‌های کوچک

بانوی جوانی با دقت به بچه‌ها یاد می‌دهد چگونه اوریگامی درست کنند. انسیه ابراهیمی شورآبی، طراح و گرافیک، یکی از مربی‌های آموزشی در بخش ساخت کار دستی است که برای اولین بار تجربه حضور در چنین فعالیت‌های اجتماعی



نوجوان محله پورسینا، با تغییر رشته ورزشی آرزوهای خود را دنبال می‌کند

## هدف بزرگ‌تر یک دفاع چپ

امید محله

تا توانایی‌هایم را بیشتر بشناسم.

### ● بهترین خاطره فوتبالی تو مربوط به چه زمانی است؟

یکی از بهترین خاطراتم مربوط به مسابقات لیگ دسته ۲ شهرداری در آبان سال گذشته است. در یکی از رقابت‌ها توانستم عنوان بازیکن برتر زمین را کسب کنم. همچنین در مسابقات جام دوستی که سال ۱۴۰۴ در زمین چمن برکت برگزار شد، به عنوان بازیکن برتر زمین انتخاب شدم. شنیدن این موضوع از داوران و مسئولان مسابقه برایم خیلی ارزشمند بود و انگیزه بیشتری به من داد.

### ● تا به حال پیشنهاد حضور در تیم‌های دیگر را داشته‌ای؟

چند بار چنین پیشنهادهایی داشته‌ام. سال گذشته در یکی از مسابقات، یک مربی از اصفهان، من را برای حضور در تیم سپاهان دعوت کرد. از این پیشنهاد خیلی خوشحال شدم، اما آن زمان شرایط رفتن به شهر دیگری و دور شدن از خانواده را نداشتم.

### ● بزرگ‌ترین آرزویت در فوتبال چیست؟

دوست دارم در آینده یک فوتبالیست مطرح شوم و پیراهن تیم ملی را بپوشم و برای کشورم افتخار کسب کنم. همچنین دوست دارم بعد از سال‌ها فعالیت در فوتبال، وارد حوزه مربیگری شوم و تجربه‌هایی را که به دست آورده‌ام، در اختیار نسل بعدی بازیکنان قرار دهم.

### ● فکر می‌کنی مهم‌ترین ویژگی یک فوتبالیست موفق چیست؟

به نظر من، پشتکار از هر چیزی مهم‌تر است. ممکن است امکانات کم باشد یا شرایط همیشه مطابق میل آدم پیش نرود. اما اگر کسی تلاشش را ادامه دهد، می‌تواند به هدفش نزدیک‌تر شود.

می‌کند علاوه بر آموزش فوتبال، به پیشرفت فردی بازیکنان هم کمک کند.

### ● اولین مسابقه رسمی را که در آن شرکت کردی، به یاد داری؟

مسابقات محلات بود که شهرداری در زمین چمن مفتح برگزار کرد. برای اولین بار بود که در یک رقابت رسمی شرکت می‌کردم. برخلاف خیلی از بازیکنان استرس نداشتم و سعی کردم فقط روی بازی خود تمرکز کنم.

### ● در چه پستی بازی می‌کنی؟

در حال حاضر دفاع چپ هستم و از بازی در این پست رضایت دارم. البته علاقه مندم که در آینده، پست‌های دیگر را هم تجربه کنم.



نیکو عقیده | حمیدرضا پهلوانی نوجوان محله پورسینا، پنج سال پیش، ورزش را با ژیمناستیک شروع کرد و حتی موفق شد چند عنوان استانی در این رشته به دست آورد. با این حال علاقه به فوتبال و تشویق دوستانش باعث شد مسیر تازه‌ای را انتخاب کند. خانواده‌اش با دیدن این علاقه، او را در کلاس‌های فوتبال ثبت نام کردند و از همان زمان، قدم‌هایش در این مسیر جدی‌تر شد. حمیدرضا حالا در تیم شاوان زیر نظر مصطفی صفری تمرین می‌کند و آرزو دارد روزی در سطح بین‌المللی بدرخشد و برای کشورش افتخار آفرینی کند.

### ● چطور شد که از ژیمناستیک به فوتبال رسیدی؟

با تماشای فوتبال بازی کردن دوستانم بیشتر با این رشته آشنا شدم و به آن علاقه پیدا کردم؛ هر چه زمان می‌گذشت، احساس می‌کردم فوتبال را بیشتر دوست دارم و دلم می‌خواهد در این رشته فعالیت‌م را ادامه بدهم.

### ● فوتبال را از کجا شروع کردی؟

حدود چهار سال پیش، وارد کلاس فوتبال شدم و تمرین‌هایم را در زمین چمن رجا در بولوار حر شروع کردم.

### ● چه زمانی با مربی فعلی‌ات آشنا شدی؟

همان سال با آقای مصطفی صفری آشنا شدم و به تیم شاوان پیوستم. مربی‌ام همیشه تلاش